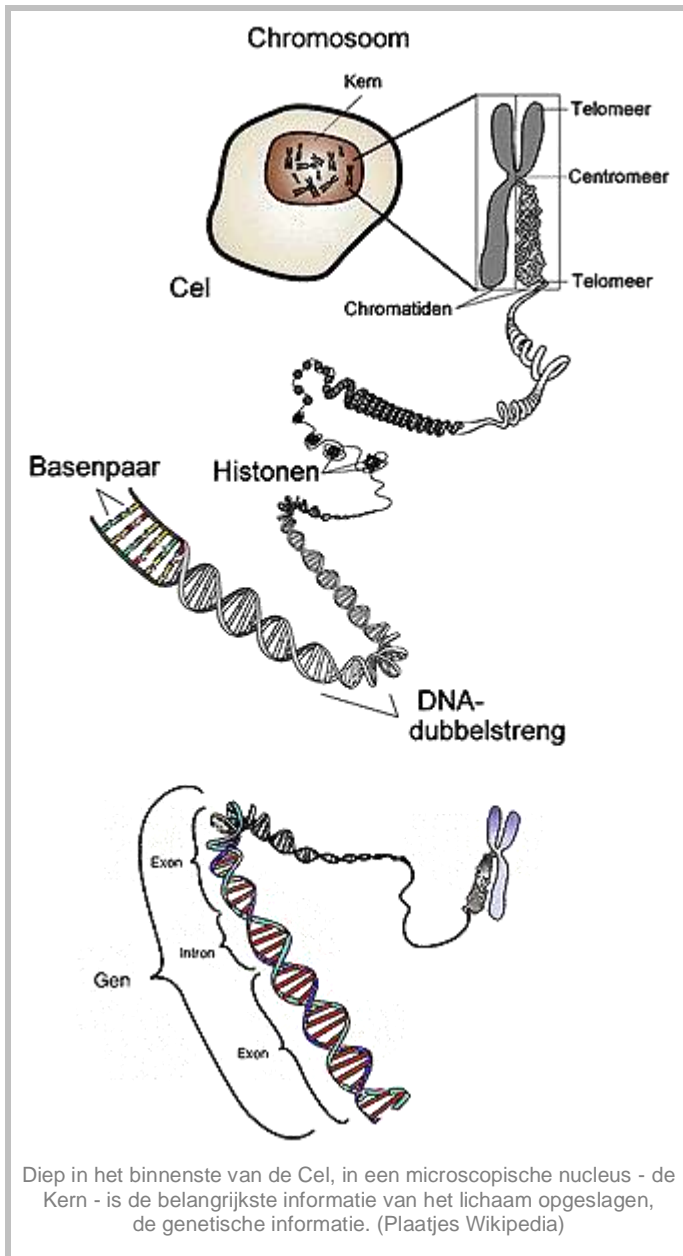

Wat Darwin niet kon weten

Door dir. & prof.-emeritus, dr. Werner Gitt

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

English version Here: <http://creation.com/images/pdfs/flyers/what-darwin-couldnt-know-s.pdf>

Op 31 december 2008, in het vooruitzicht van het “Darwinjaar” van 2009, bracht de Duitse krant *Die Zeit* een bijdrage van 4 pagina’s over het thema evolutie, met een opvallende titel: “**Dank u, Darwin!**” De dankbaarheid was gericht aan een man die 200 jaar geleden werd geboren en wiens revolutionaire boek *The Origin of Species* 150 jaar geleden werd gepubliceerd.

De filosoof Immanuel Kant (1724-1804) verklaarde trots: “Geef me materie, en ik zal er een wereld uit bouwen!” De Franse mathematicus en astronoom Laplace (1749-1827) schreef extensief over het universum en zijn oorsprongen. Toen Napoleon hem vroeg waarom hij geen melding maakte van de Schepper ervan, antwoordde hij met de beroemde woorden: “Ik heb geen behoefte aan deze hypothese”. Deze en andere pioniers van het wetenschappelijk atheïsme zochten naar een uitleg voor de oorsprongen van het leven waarbij God niet langer nodig is. Wie hen blijkbaar te hulp kwam was Darwin, die in een manier voorzag om te verbeelden hoe levende dingen ontstonden door “natuurlijke processen” alleen.

Terwijl Darwin de implicaties van zijn boodschap nog met een zekere schroom zal aanzien hebben, bewierookt de hedendaagse alsmar meer goddeloze wereld zijn patroonheilige met een eindeloze parade van journalistiek gejubel.

Tot aan Darwins reis naar de Galapagoseilanden (1835) hield de leer stand van de Griekse filosoof Aristoteles dat de soorten vastgelegd waren en niet konden veranderen. Van de variërende snavelvormen van de vinken die daar leefden, concludeerde Darwin correct dat soorten konden veranderen en zich konden aanpassen. Maar, zijn verdere conclusie, dat alle soorten teruggevoerd kunnen worden tot een enkele voorouder, is wetenschappelijk niet te ondersteunen. Zelfs Darwin was zich bewust van de zwakte van zijn theorie omdat er zo goed als geen fossielen waren die als overgangsvormen konden gelden, terwijl ze nochtans in grote aantallen zouden moeten aanwezig zijn. Desondanks verloor na Darwin de mens zijn speciale status van geschapen wezen naar Gods beeld en werd hij eerder gerekend als een parvenu van het dierenrijk.

Evolutie laten gebeuren

Vandaag worden mutatie, selectie, isolatie, lange tijdsperioden, toeval, noodzaak, en dood (uiteraard) genomineerd als factoren die evolutie sturen. Alhoewel al die zaken reëel zijn, kan geen enkele ervan nieuwe creatieve informatie genereren.

- **Mutatie** kan slechts erfelijke informatie veranderen die al bestaat. Zonder het reeds bestaande DNA-informatiesysteem, zou evolutie zelfs niet kunnen van start gaan. Mutatie is per definitie een willekeurig proces, zonder enig denkbare doelgerichte oriëntatie. Het kan in principe nooit nieuwe functionele systemen produceren (bv. het uitvinden van nieuwe organen).
- **Selectie** begunstigt die organismen die beter in staat zijn om te overleven, en zorgt ervoor dat hun erfelijk materiaal een betere kans maakt om zich voort te planten. Maar, dit proces sorteert en selecteert slechts informatie die al bestaat, en verbetert de informatie niet, noch voegt ze nieuwe toe.
- **Andere factoren**, zoals hierboven onder het kopje aangehaald, hebben net zoals mutatie en selectie geen enkele creatieve functie.

Laten we eens kijken naar enkele voorbeelden bij levende dingen om te zien of zulke doelloze factoren de volgende systemen tot bestaan zouden kunnen gebracht hebben.

Seksuele voortplanting

Volgens de evolutieleer was de “uitvinding” van seks een cruciale noodzaak voor de ontwikkeling van hogere organismen. Door herhaalde nieuwe combinaties van genen, ontstaan er dan veel variëteiten, waarbij het selectieproces waarborgt dat de best aangepasten aan hun omgeving waarschijnlijk zullen overleven en zich voortplanten. Maar dit proces kan niet in aanmerking komen als een verklaring voor de verlangde opwaartse trend in evolutionaire complexiteit - om twee redenen:

1. Seksuele voortplanting zelf kan nooit ontstaan zijn via een evolutionair proces. Het kon enkel mogelijk zijn indien beide seksen reeds functionaliteit bezaten met complete voortplantingsorganen. Maar evolutie staat per definitie geen doelgerichte strategie of plan toe. Hoe kunnen zulke organen zich ontwikkelen door een gradueel proces, over duizenden generaties, als die organen zich niet seksueel kunnen reproduceren zonder volledige functionaliteit? En als we de graduele actie van selectie afwijzen ten voordele van een snel toevalsproces, hoe kunnen dan zulke complexe structuren, zo verschillend en zo passend bij elkaar, zomaar tezelfdertijd ontstaan in afgescheiden lichamen?
2. Zelfs al we aannemen dat seksuele reproductie op een of andere manier zomaar miraculeus ontstond, dan is zo'n mixen en hercombineren van erfelijke informatie nog steeds niet in staat om enige fundamenteel nieuwe informatie te produceren. Kwekers van dieren en planten hebben door talloze inspanningen aangetoond dat hooggefokte koeien nog steeds koeien blijven, en tarwe geeft geen aanleiding tot het ontstaan van zonnebloemen. Zogenaamde micro-evolutie, beter genoemd variatie binnen een soort, wordt gemakkelijk waargenomen, maar we zien nooit één soort creatuur aanleiding geven tot een geheel andere soort, waartoe macro-evolutie in staat zou moeten zijn.

Technologisch vernuft in rode bloedcellen

Elke mm^3 (= $1 \mu\text{l}$ = 1 microliter) van ons bloed bevat 5 miljoen rode bloedcellen; zo zijn er dan 150 miljoen van in één druppel bloed. Deze hooggespecialiseerde onderzeeërs hebben geen levensbedreigende torpedo's aan boord, maar zij voeren functies uit die vitaal zijn voor het leven.

- Doorheen hun 120-daagse levensduur worden ze 175.000 keer hervuld met zuurstof, terwijl zij simultaan het afvalproduct van oxidatie afgeven in de longen: koolstofdioxide.
- Deze kleine transportscheepjes zijn zo dun dat ze door de smalste haarvaatjes glijpen om elk deel van het lichaam te bereiken.
- Elke seconde worden 2 miljoen nieuwe rode cellen geproduceerd, die hemoglobine bevatten, een opmerkelijk complexe chemische samenstelling.

Hemoglobine wordt zelfs tijdens de ontwikkeling van het embryo gebruikt voor het transport van zuurstof. Tot ongeveer de derde maand van de zwangerschap, zijn de zuurstofbehoeften van het embryo anders dan die in het foetusstadium, en weer anders in de kind/volwassen staat. Alle drie stadia: embryo, foetus en volwassen vereisen de productie van een chemisch verschillende vorm van hemoglobine. Kort voor de geboorte, bijvoorbeeld, schakelen de fabrieken van het lichaam over op topproductie voor het derde (volwassen) type van hemoglobine. Deze drie hemoglobinetypes kunnen niet ontstaan zijn door evolutionaire processen van “trial & error” omdat de meeste andere variëteiten van de chemische stof niet genoeg zuurstof kunnen transporteren en dus dodelijk zouden zijn. Zelfs als de juiste vorm van hemoglobine zou ontstaan zijn om te voorzien in twee stadia, zou, zonder de genetische code om het derde te produceren het resultaat nog altijd een zekere dood zijn. Elk van deze drie stadia van de ontwikkeling vereist een fundamenteel andere biomachinerie om elk van de verschillende moleculen te produceren. Bovendien moeten alle verschillende machinerieën op het juiste moment in de tijd aangezet en afgezet worden.

Waar komt zo'n complexe machinerie vandaan? Alle denkbare evolutionaire verklaringen falen op miserabele wijze, omdat elk deels gecompleteerd transitioneel stadium, zoals evolutie vereist, het organisme niet zou toestaan te overleven. De hele complexe machinerie is nodig van bij de start.

Dit concept van “**onherleidbare complexiteit**” is ook van toepassing op het immuunsysteem, en op het flagellum (zweepstaartje) dat veel bacteriën gebruiken om zichzelf voort te bewegen. In elk geval zouden de organismen die “onderweg” zijn naar hun complete staat, niet in staat zijn te overleven. Een vanzelfsprekender verklaring is dat deze machinerie initieel compleet was, iets wat enkel mogelijk is indien een wijze Schepper alles volledig functioneel maakte van in het begin.

De vlucht van de goudplevier

[Zie ook : [De goudplevier verslaat evolutie – Video 4:37, NL-ondertiteld](#)]

De goudplevier is een mooie vogel. Elk van deze dieren komt uit het ei in Alaska. Maar de winter daar is erg koud, en daarom trekken de vogels naar Hawaï, 4500 km weg. Deze enorme afstand vereist een non-stop vlucht, want deze vogels kunnen niet zwemmen, en er zijn geen eilanden onderweg om te rusten. Voor deze epische reis moet de goudplevier een “volle tank” brandstof hebben in de vorm van 70 gram vet, wat bereikt wordt door opzettelijk overeten. Men heeft berekend dat 6,8 gram hiervan in rekening moet gebracht worden voor mogelijke tegenwinden. Ononderbroken vliegen, dag en nacht, drie en een halve dag lang, zou de vogel niet overleven zonder een precies berekende hoeveelheid vet. Hij heeft ook een opmerkelijk accuraat navigatiesysteem om de Hawaïaanse eilanden te vinden, want anders dreigt de dood - er is uiteraard geen dichtbij zijnde landingsplaats wanneer de brandstof opraakt. Ook hier moeten we mutatie en selectie zien als inadequaats. Het is veel aannemelijker te stellen dat de goudplevier geschapen werd met deze capaciteiten.

Is evolutie een bruikbaar paradigma?

Bovendien kan men wijzen op vele andere voorbeelden van high-level doelgeoriënteerde systemen.

- De **potvis** (*Physeter macrocephalus*), alhoewel een zoogdier, is uitgerust om snel van een diepte van 3000 meter naar de oppervlakte te komen. Maar hij toont geen tekenen van de geduchte caissonziekte, die de meeste andere zoogdieren zou doden als ze deze prestatie zouden willen uitvoeren.
- Veel **bacteriën** in onze darmen hebben zeer kleine ingebouwde elektrische motoren, die vooruit en achterwaarts kunnen bewegen.
- In de meeste gevallen hangt het leven zelf af van de volledige functionaliteit van de **organen** (hart, lever, nieren, enz.)

Onafgewerkte, nog te ontwikkelen organen, zouden nutteloos zijn. Zij die willen denken volgens darwiniaanse lijnen moeten eraan herinnerd worden **dat evolutie niets weet van een richting voorwaarts naar een ultiem doel** in de vorm van een afgewerkt product.¹ De Duitse evolutionaire bioloog Günther Osche (1926-2009) zei terecht: “Uiteraard, anders dan bij een zakelijke onderne-

¹ Evolutie is per definitie blind.

ming, kunnen organen die bepaalde fases van evolutie ondergaan niet tijdelijk uitgeschakeld worden terwijl ze herbouwd worden”. Elk “tussenstadium” moet in staat zijn om op zichzelf te overleven.

De intelligentie en wijsheid uitgedrukt in de gecreëerde werken is niets minder dan overweldigend. De conclusie dat er een oorspronkelijke Schepper was is meer dan vanzelfsprekend. Het klopt ook met wat de Bijbel reeds in zijn eerste vers zegt: **“In het begin schiep God”!**

Beïnvloed door het darwinisme heeft de liberale/hogere-kritiek theologie gefloreerd, die het idee heeft verworpen dat het scheppingsverslag een accurate openbaring van God is. Maar we zouden er beter aan doen alles te geloven wat in Gods Woord geschreven staat (Hand. 24:14), want **“God is geen man, dat Hij liegen zou”** (Numeri 23:19).

Waar komt informatie vandaan?

De sterkste argumenten in wetenschap zijn altijd die waarin **wetenschappelijke wetten** kunnen ingeroepen worden om de mogelijkheid uit te sluiten van een voorgedragen proces of gebeurtenis. Wetenschappelijke wetten kennen geen uitzonderingen. Dit is waarom een perpetuum mobile machine, een dat voortdurend draait zonder externe input van energie, onmogelijk is. **Vandaag weten we dat Darwin niet kon weten** dat de cellen van alle levende dingen een ondenkbaar grote hoeveelheid informatie bevatten die ook nog eens opgeslagen is in de meest compacte vorm die voor ons tot op vandaag bekend is. De ontwikkeling van alle organen is informatie-gestuurd, en alle processen en functies in levende dingen zijn informatie-bestuurd, met inbegrip van alle substanties die ons lichaam opbouwen (bijvoorbeeld: meer dan 50.000 verschillende proteïnen). Het hele concept van evolutie zou enkel haalbaar zijn indien er iets in de materie aanwezig was dat zou toelaten dat informatie zou ontstaan door toevalsprocessen. Dit is absoluut essentieel, omdat alle “body plans” van enkelingen, en alle complexe processen in de cellen, informatie-gebaseerd zijn.

Informatie is een onstoffelijke entiteit, dus niet inherent aan materie. De wetenschappelijke wetten over informatie stellen dat materie nooit zo’n onstoffelijke entiteit kan genereren. Bovendien kan die informatie enkel ontstaan vanuit een voortbrenger met intelligentie en een wil. We zien dan dat iemand die denkt dat evolutie mogelijk is, moet geloven in een “perpetuum mobile machine van informatie”, d.w.z. in iets dat strikt niet toegestaan wordt door de universeel toepasbare wetenschappelijke wetten. Dit is de Achilleshiel van het darwinisme; op dit punt vereist evolutie dat de wetenschap zelf in de steek wordt gelaten. Dit is allemaal in detail besproken in mijn boek “In het Begin was er Informatie” (“In the Beginning was Information”, verkrijgbaar bij creation.com).

Waar komt het leven vandaan?

Al de evolutionaire snoeverij in onze dagen heeft deze vraag nooit echt beantwoord. Evolutionisten hebben niet de geringste notie van hoe dode materie kon opstaan tot leven. Stanley Miller (1930–2007), wiens 1953 “primordiale soep” experiment te lezen staat in elk leerboek biologie, gaf 40 jaar later toe dat geen van de hedendaagse hypothesen over de oorsprong van leven overtuigend zijn. Hij beschrijft ze collectief als “**nonsens**” en “**papieren chemie**”. De microbioloog Louis Pasteur (1822–1895) stelde op microbiologisch niveau vast wat we vandaag de biogenetische wet noemen:

“Leven kan enkel voortkomen uit leven”

Er was er slechts Eén die kon zeggen: **“Ik ben het leven”** (Joh. 14:6), en dat was Jezus Christus. Over Hem staat in Kolossenzen 1:16: **“Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn”**, en verder in Johannes 1:3: **“Alle dingen zijn door het Woord [= Jezus] ontstaan en zonder dit Woord is geen ding ontstaan, dat ontstaan is”**. Elke theorie over de oorsprongen die niet Jezus heeft als de bron en het fundament van leven en het universum, is dus een doodgeboren idee, een idee dat onvermijdelijk moet ineensorten op de rots die Jezus is.

Evolutie is daarom een van de grootste dwalingen in de geschiedenis van de wereld, en ze heeft miljoenen mensen meegetrokken in de afgrond van ongelof. Ongelukkig genoeg hebben velen er geen rekening mee gehouden dat deze afgrond van geloof wordt gevolgd – na de dood – door de

eeuwige verlorenheid (de hel). Een echte tragedie van de hedendaagse wereld is dat journalisten geen wijdverspreide hulde brengen aan de echte Oorsprong van alles door te proclameren “**Dank U Jezus!**” in plaats van hun “Dank u Darwin!”.

Velen weten niets van het feit dat Jezus Christus ons een groots aanbod heeft gedaan. Hij zei: “**Ik ben de Deur**” (Johannes 10:9), en Hij bedoelde daarmee de ingang van de Hemel. Als u zich tot Hem keert, zal u eeuwig leven hebben.

Dr. Gitt is an information scientist and control engineer who worked for more than 30 years as a director and professor at the Federal Institute of Physics and Technology in Brunswick, Germany. <http://www.werner-gitt.de/>.

<http://creation.com/>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>